

Проблема самореалізації в гуманістичному психоаналізі А. Маслоу

На сьогоднішній день, коли люди прагнуть до творчості, розкриття свого потенціалу, теорія Маслоу віднайшла своїх прихильників серед сучасників. Адже вона базується на переконаннях, що кожна людина має потенціал для розвитку та прагнення до творчості від народження. Якщо для птахів властиво літати, для риб – плавати, то для людей – творити.

Творчість за Маслоу – це не якісь особливі обдарування чи навички. Щоб бути творчим не потрібно обов'язково малювати картини, створювати музику чи писати книжки. Творчість – це універсальна функція людини, що передбачає всі види саморозвитку. Але, на жаль, часто люди не використовують чи втрачають свій потенціал. Найчастіше, як не дивно, через офіційну освіту. Саме на цьому моменті виникає проблема самореалізації людини. Усі риси, притаманні самоактуалізованій особистості, свідчать про те, що під самоактуалізацією Абрахам Маслоу має на увазі свідому людину, котра знає чого хоче від життя. Отже, можна вважати, що впевнена у собі особистість є самореалізованою.

За Маслоу людина досягає актуалізації лише після задоволення елементарних потреб, а саме: фізіологічних, потреб безпеки та захисту, потреб належності та любові, а також потреб самоповаги. Ми не згодні з даним твердженням. Дуже часто саме люди, що задоволені усіма елементарними потребами, не бачать сенсу для самореалізації. Адже в них все є, а отже і потреба у вдосконаленні відпадає як непотрібна. На нашу думку, чим більше благ у людини, тим більше вона відчуває себе у безпеці і не бажає щось змінювати. І навпаки, якщо людина з дитинства відчувала дискомфорт у отриманні будь якого з перелічених вище благ, у неї виникає потреба у самореалізації. Це відбувається через переосмислення пріоритетів життя під час скрутних часів, зміни поглядів на певні речі. Наприклад, візьмемо до уваги дітей-сиріт, дітей-напівсиріт, дітей-інвалідів. Доволі часто можна побачити уже дорослих успішних людей, що виросли при таких обставинах, але досягли

успіху та знайшли себе у цьому світі. Такі люди є більш свідомими, адже усвідомлюють, що є життя і не бояться його. На нашу думку, люди, котрі з дитинства не відчували ніякого дискомфорту, набагато довше досягають самоактуалізації, аніж їх однолітки, потреби яких були неповністю задоволені.

Отже, теорія Маслоу щодо вродженості у людини творчості є доволі цікавою і актуальною на даний момент. Але самореалізовуватися людина починає не задовольнивши всі свої потреби, а після того, як переживе якісь скрутні життєві ситуації та відмовиться від благ.